

(§§ 158—162) ikke blot nedsat Straffene til det Maal, der nu igjennem Benaadning pleier at være det sædvanlige, men med god Høie, selv hvor de Paagjældende have forset sig i de aldeles forbudne Grader (egentlig Blodskam), gjort Forskiel paa Straffene efter Slægtskabets eller Svogerkabets indre Natur (§§ 158—161), og imellem Forældre og Børn (§§ 158 og 159).

Naar Lovudkastet i § 163 sætter Straf for Utugt af Bestyrer, Forstander eller Opfyndsmænd ved Fængsel, Straffeanstalt, Fattighuus eller anden saadan Indretning med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer, fortjener dette ikke blot fuldkommen Bifald, men Udvalget har endog formeent, at der turde være Anledning til at forhøje Grænsen for Strafpen indtil 4 Aar (Ændring Nr. 79.).

Et Flertal i Udvalget har ligeledes troet, at der kunde være Anledning til at aabne Udgang til at anvende Fivdsstraf ved Voldtægt mod en uberhyttet Kvinde (§ 165) selv udenfor Tilfælde af, at hun derved omkommer, og stiller Ændringsforslag i denne Retning (Nr. 80). Naar Udkastet paa Grund af Voldtægts nederdrægtige Natur har formeent, at Forbrydelsen under alle Omstændigheder skulde underkastes Paatale, og at der ikke burde aabnes nogen Udsigt for Forbryderen til Eftergivelse af Straffen, naar han ægter Kvinden. — Lovens 6—13—16 indeholder en Anthydning i denne Retning — maa dette vistnok billiges.

Straffebestemmelserne i §§ 166 og 167 har Udvalget troet at burde gjøre mere overstuelige, og stiller Ændringsforslag i saa Henseende. (Nr. 81 og 82). Naar denne Adskillelse, som indeholdes i disse Paragrapher, eftersom Broden begaaes imod en uberhyttet eller berhyttet Kvinde, vil bortfalde ved den første af disse Ændringer, skal Udvalget bemærke, at Forbrydelsen i sit Væsen er saa nær beslægtet med den i § 165 omhandlede Voldtægt, at 1 Aars offentligt Arbejde ikke turde være for høi Straf, selv hvor den er forøvet imod en Kvinde, der

ikke er i Besiddelse af sin fulde Kjønnsære, og forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Anvendelse af de høiere Straffegrader, turde den af det nævnte Hensyn i § 165 gjorte Adskillelse i Forbindelse med Sagens egen Natur indeholde tilstrækkelig Anvisning ogsaa ved Anvendelsen af § 166.

Den høieste Grad af Straf for Forførelse af et Pigebarn i en Alder af 12 indtil 16 Aar, der i Udkastets § 171 er sat til 2 Aars Forbebringehuusarbejde, foreslaaer Udvalget forhøiet til 4 Aars Straf-arbejde. (Ændring Nr. 83.)

Efter Udkastets § 72 skal i det der omhandlede Tilfælde offentlig Tiltale ubetinget indtræde, hvis den Paagjældende ikke ægter Pigen, og paa den anden Side kan, selv om Ægtefællene finder Sted med Forældrenes eller Bærgens Samtykke, disse dog begjære Tiltale. I begge Retninger foreslaaer Udvalget Forandring, i første Henseende paa Grund af Reglen i § 171, og i anden Henseende, fordi det Ægtefællene, der billiges af Forældre eller Bærg, formeentlig ubetinget bør bevirke, at Tiltale bortfalder. (Ændring Nr. 84.)

Attende Capitel.

Om Manddrab.

Efter Fremstillingen af Forbrydelsene mod Religion og Sædelighed gaar Udkastet over til de Overtrædelser, som indeholde et Brud paa Borgerfikketheden, navnlig en Krænkelse af Enkeltmands Rettigheder — dels de mere personlige Angreb, dels Indgrib i Formuen.

I Udkastets attende Capitel handles om Manddrab og i nittende Capitel om Vold paa